

اعلامیه مطبوعاتی

ای حکام، آیا در میان شما مرد رشیدی نیست؟!

(ترجمه)

رژیم اشغال‌گر و ستم‌گر یهود هم‌چنان به حملات بی‌رحمانه‌اش بر مردم مسلمان در هر جای دنیا ادامه می‌دهد. این رژیم هیچ مرزی را برای ارتکاب جنایاتش نمی‌شناسد و به خون بی‌گناهان، از جمله کودکان، پیرمردان، زنان و حتی درختان و سنگ‌ها، رحم نمی‌کند.

آخرین جنایات این رژیم شامل ترور برادر مان اسماعیل هنیه و همراهش در قلب تهران، پایتخت ایران و پیش از آن ترور فؤاد شکر در حومه بیروت، پایتخت لبنان و هم‌چنین بمباران سفارت ایران در دمشق و کشته شدن تعدادی از فرماندهان نظامی ایران است. این رژیم به تهدید و ارباب ادامه می‌دهد و با افتخار از توانایی خود برای حمله به پایتخت‌های سایر کشورها سخن می‌گوید. اما هیچ واکنشی از سوی حکام این پایتخت‌ها نمی‌بینیم و هیچ اقدام مؤثری برای بازداشتن این دشمن سرسخت مشاهده نمی‌کنیم.

وزیر خارجه اسرائیل به اردوغان هشدار می‌دهد که اگر بخواهد در غزه دخالت کند، مانند لیبی و سرنوشت صدام در عراق دچار خواهد شد. این در حالی‌ست که این رژیم و وزیرانش می‌دانند که اظهارات اردوغان، توخالی و برای پوشاندن شکست‌هایش به کار می‌رود.

نخست‌وزیر اسرائیل، نتانیاهو با تمام خودستایی و قلدری در حالی‌که به خوبی می‌داند که شکست خورده و در وضعیت بحرانی قرار دارد، تهدید می‌کند که هر کسی قصد داشته باشد به یهودیان اتهام بزند یا به آن‌ها آسیب برساند، با واکنش مواجه خواهد شد. این در حالی‌ست که همه حکام سکوت کرده و در ذلت و خواری بی‌سابقه‌ای فرو رفته‌اند! هیچ یک از آن‌ها جرئت ندارد که به این دیوانه پاسخ مناسب بدهد.

بزرگ‌ترین پاسخ حکام اینست که به سازمان ملل شکایت کرده و از جامعه جهانی می‌طلبند تا جهت کاهش یا توقف حملات پی در پی، بالای اسرائیل فشار بیاورد. این‌گونه اقدامات به خاطر رحم و شفقت به مسلمانان یا ضعفای فلسطین نبوده؛ بلکه به دلیل ترس از وقوع جنگ تمام‌عیار، تهدید چوکی‌ها و تزلزل رژیم‌های شان و ترس از انقلاب‌های مردمی است؛ انقلاب‌هایی که به شدت خواهان برچیده شدن این حکومت‌های ناچیز و رهایی از چنگال این حکام خائن هستند.

اکثر این حکام تنها به محکومیت و اظهار تأسف بسنده کرده و از سازمان ملل و شورای امنیت درخواست می‌کنند تا قطعنامه‌ای صادر کنند که اغلب تأثیر واقعی نداشته و ممکن است امریکا با حق وتو، آن را به نفع مصالح خود تصویب کند. آن‌ها خوب می‌دانند که این تصمیمات هیچ تأثیری در بازپس‌گیری یا آزادسازی یک قطعه از سرزمین‌های اشغالی نخواهند داشت.

این رژیم به دلیل عدم وجود سپر امت و ترس از مجازات، به تجاوزات و جنایات خود ادامه می‌دهد. پس از دریافت ضربات سنگین از گروهی مجاهدین که سال‌ها تحت محاصره بوده‌اند، به تحریک افکار عمومی و درخواست از جهان برای نجات خود پرداخته و به حامی بزرگ شر و استکبار یعنی امریکا، پناه برده است.

آیا حکام درک نکرده‌اند که ملت‌های مسلمان مشتاق پیروزی و آماده فداکاری هستند؟ حکام تلاش می‌کنند این شعله امید را ضعیف کنند؛ زیرا از وحدت امت می‌ترسند که ممکن است تاج و تخت‌های شان را به زباله‌دان تاریخ بیفکنند و آن‌ها را از ریشه برکنند. حکام طاغوتی هم‌چنان به فشار بر روی این ملت‌ها و منابع قدرت آن‌ها ادامه می‌دهند و با دل‌سرد کردن شان به دنبال راضی نگه‌داشتن یهود و حفاظت از منافع غرب هستند.

اگر در میان این حکام فردی با اندک‌ترین شرفی وجود می‌داشت، در برابر طغیان‌گران جهان برمی‌خاست و می‌دید که تمام امت با تمام توان نظامی، انسانی و اقتصادی پشت سر او ایستاده‌اند. اگر میان آن‌ها باقی مانده‌ای از عقل و درایت می‌بود، هرگز در نصرت تأخیر نمی‌کرد و می‌دید که امت دور او جمع شده و در کنارش با او بدون ترس از مرگ و بدون هراس از دشمن می‌جنگند.

﴿وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنَّ كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاتِهِمْ فَتَبَطَّحَهُمْ وَقِيلَ أَفْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾ [توبه: 46]
ترجمه: اگر می‌خواستند (برای جهاد) بیرون روند، توشه و ساز و برگ آن را آماده می‌کردند (و مسلح و مجهز راه می‌افتادند).
اما الله (می‌دانست که اگر برای جهاد بیرون می‌آمدند جز زیان و ضرر نداشتند. این بود که) بیرون شدن و حرکت کردن آنان را (به سوی میدان نبرد) نپسندید و ایشان را از (این کار) بازداشت و بدیشان گفته شد: با نشستن (عاجز و ناتوان، از قبیل بیماران و پیران و کودکان و زنان، در خانه) بنشینید (چرا که شایستگی آن را ندارید که در کارهای بزرگ و راه سترگ الله گام بردارید).

امت اسلامی، اکنون به این درک رسیده است که پیروزی و نصرت از سوی الله سبحانه و تعالی و وابسته به پایبندی به دین الله است. نمونه عینی آن را در پایداری گروه مجاهدین در غزه و کرانه باختری و گروه صابر و ثابت قدم در حق می‌بیند که رژیم یهود و همه کفر و ظلم را به شدت ترسانده است. پس چگونه خواهد بود اگر این قدرت به سرزمین‌های اطراف اراضی مقدس گسترش یابد؛ مصر، شام، عراق و سایر سرزمین‌های اسلامی در شرق و غرب، فراگیر شود و به قدرت بزرگی برای مقابله با غرب و بازگرداندنش به عقب مبدل گردد که تحت پرچم اسلام با ظلم و ظالمین مقابله و مستضعفین را یاری رساند؟

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ [توبه: 123]

ترجمه: ای مؤمنان! با کافرانی بجنگید که به شما نزدیک‌ترند و باید که (در جنگ) از شما شدت وحدت (وجرات و شهامت) ببینند و بدانید که الله (یاری و لطفش) با پرهیزگاران است.

این حرکت مردمی به سمت وحدت امت و جمع کلمه‌اش، همان چیزی است که حکام ظالم و پیروان یهود و غرب از آن می‌ترسند. بنابراین، از حکام تنها دعوت به آرامش، خویشتن‌داری و خودداری از افزایش دامنه جنگ می‌بینیم؛ به نوعی که گویی آن‌ها در امنیت و رفاه زندگی می‌کنند و از قتل و شکنجه‌های بی‌پایان بی‌خبر هستند.

اگر این حکام می‌ترسند، ما مطمئنیم که آن‌ها تنها با دستورات اربابان غربی خود حرکت می‌کنند. چگونه رهبران شرافت‌مند ارتش‌های مسلمانان حاضر نیستند که از حمایت این حکام ظالم دست بکشند، لذت‌ها و متاع دنیوی خود را در راه حفظ دین و اصول مذهبی شان فدا کنند و از مادران مجاهدین، بیوه‌های شهدا و کودکان یتیم که حتی نان و آب ندارند، حمایت کنند؟

﴿وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ﴾ [انفال: 72]

ترجمه: و اگر (چنان مؤمنان که از دست ظلم و جور دیگران) به سبب دین شان از شما کمک و یاری خواستند، کمک و یاری بر شما واجب است.

ما از تمام کسانی که قدرت دارند و از کسانی که به هر میزان عقیده یا شرف و غیرت دارند، درخواست می‌کنیم که برای یاری برادران مستضعف خود بپا خیزند و علیه دشمنان این امت اعم از حکام خائن و توطئه‌گر قیام کنند؛ زیرا آن‌ها پل‌هایی هستند که باید از روی آن‌ها گذر کنید تا عظمت خود را ساخته و عزت و سروری تان را باز گردانید. هیچ راه دیگری وجود ندارد؛ زیرا اکنون به وضوح برای همه آشکار شده که این حکام موانع جدی و سنگ‌های بزرگی هستند که غرب در مسیر وحدت و تمکین قرار داده است. وقت آن است که با هر وسیله ممکن این موانع را از میان برداریم و دروازه جهاد را برای آزادی تمام سرزمین‌های مسلمانان، نه فقط فلسطین باز کنیم

﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [یوسف: 21]

ترجمه: الله بر کار خود چیره و مسلط است؛ ولی بیشتر مردم (خفایای حکمت و لطف تدبیرش را) نمی‌دانند.

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

پنجشنبه 3 صفر 1446 ه.ق.

8 اگست 2024 م.

نمبر صدور: 010/1446

مترجم: محمد مزمل